

Tajemství dolmenů a historie starověkých národů na Krymu

Jaká tajemství skrývá starobylá země Krym. Odkud se vzaly dolmeny na pobřeží Černého moře? Kdo byli starověcí Taurové a Kimmerijci?

Historie je již dlouho „velmi nepřesnou“ vědou. Zvláště v poslední době, kdy někteří z „pseudovědců“ začali tvrdit, že historie vůbec neexistuje. Prý neexistoval starověk, neexistoval středověk, brzy se shodnou na tom, že neexistovala druhá světová válka.

A všechny nálezy - artefakty - jsou naprosté padělky. Celá historie prý byla vymyšlena jako nějaká fantasy. Co to tedy bylo? Středozem, Mordor nebo Narnie...?

Místo historie založené na nálezech a artefaktech starověku píší noví „vědci“ své fantasy o Tartárii, ruském kaganátu a podobně. V USA píší o velké Americe, která zrodila všechny národy, na Ukrajině o velkých Ukrech, židovská bible vypráví o vyvoleném židovském národě a lidech pocházejících z Adama a Evy, v Rusku se nyní začalo mluvit o velké bílé rase a védských Rusech, z nichž údajně všichni vzešli, velcí Germáni Třetí říše také mluvili o velké bílé rase Árijců...

Celé dějiny se staly pouhou hříčkou v rukou politiků, a to již dávno. Popřít lze všechno, dokonce i artefakty, natož mnohem více „pochybné“ zdroje informací, jako je informační pole planety. Mnozí ho považují za pouhý nesmysl. Inu, ať každý zůstane u svého vlastního mínění.

Informační pole stále zaznamenává vše, co se stalo i co se děje, bez ohledu na to, zdali to považujeme za klam či nikoli. Napojit se na něj dávají možnost vědomá snění. Právě touto metodou se podařilo poodhalit závoj nad tajemstvími dávného Krymu.

...První růžové paprsky pronikly temnou oblohou a v dálce vykreslily oranžové útesy. Nad zpěněným příbojem se nesl křik racků. Vpředu - jasná zeleň keřů a štíhlých cypřišů. Ale co je tam dole, mezi hustými stromy? Úzká pěšinka vede po kamenitém srázu nahoru. A nahoře stojí podivná stavba. Podivný domeček z obrovských kamenných kvádrů s plochým kamenným blokem místo střechy. Nejsou tu žádná okna, žádný vchod, ale něco mezi tím - kulatý otvor uprostřed zdi. Na vchod je příliš malý, ano, i od země je slušně vysoko. Mohlo by to být okno? Ale kde je potom vchod?

„To je dolmen,“ naznačil vnitřní hlas. A vtom mě nějaká síla vtáhla dovnitř dolmenu, ačkoli by bylo téměř nemožné dostat se v těle skrze díru.

Uvnitř byla tma a sucho. Bylo zvláštní ticho, téměř zvonivé. Ještě chvíli a „okénko“, kterým dovnitř pronikalo světlo... „zhaslo“. Tma se zdála být jako v pytli, ale najednou prostor proniklo něco jasného a teplého. Zdálo se, že paprsek přichází odnikud. Byl však stále jasnější a silnější, až vytvořil světelný průchod do jakéhosi světa.

A teď byl tento svět všude kolem, a temnota malého kamenného domku byla pryč.

Přede mnou zářila obrovská hora - pyramida. Její vrchol byl sněhobílý a svahy pokrývaly lesy. Všude kolem rostly obrovské kapradiny, podivně vonící květiny. Něco mě nadzvedlo a vpředu na úpatí hory se objevil buďto hrad, nebo palác, nebo chrám z oslnivě bílého kamene. Ale za okamžik už jsem byla uvnitř v nějaké prostorné síni se zrcadlovou podlahou. Nebyl tam žádný strop. Z nebe se snášel sloup světla. Objevily se v něm podivné siluety. Nejprve začal svůj „tanec“ světélkující had podobný kobře, pak se rozplynul a objevil se obraz vlka... Ale ne - vlčice. Mezi jejími tlapami se motala vlčata. Nato vlčice zmizela a objevila se sova s nemrkajícíma očima. A teď se soví hlava proměnila v lidskou hlavu na sovím těle, jako Sirin a Alkonost z ruských legend. Mávnutí křídel a pohádkový pták se promění v ženu ve vysokém kokošníku vyšíváném kameny. Před očima se kokošník promění v řecký diadém. A za zády má luk a toulec se šípy. Tu se však stala opět jako předtím, a vysoký kokošník se zaleskl kameny.

„Znali mě pod různými jmény,“ zaznělo kdesi uvnitř mě. Byla to ona, a její řeč se mi překládala ve vědomí.

„V černomořské oblasti mě nazývali jménem Kelin, bohyně matky, Heléni mi přezdívali Artemis, na severu mi říkali Artes, v divokých asijských stepích mi říkali Umaj.

zemské jádro, aby zničili Hyperboreu, ale samotná Atlantida se jako první propadla do propasti. Mořské vody zaplavily Ilýrii. Mnoho lidí tehdy zahynulo a z Ilýrie zbyly jen ostrovy a členité pobřeží budoucí Evropy. Pohltilo ji Středozevní moře. Po tisíce let v těchto místech přežívali lidé, kteří na troskách založili zemi Mínós. Himérové se s nimi zčásti smísili, zčásti ustoupili do vzniklých stepí na březích nového moře, které znáte jako Černé moře. Dlouhá staletí a tisíciletí jsme žili na jeho březích. Zde jsme stavěli zvláštní čertogy - podle vás dolmeny, abychom s jejich pomocí mohli přecházet do jiných světů a dokonce se v tomto světě přenášet na jiné místo (teleportace). Naším centrem jsme učinili hory uprostřed moře. Nyní tomuto místu říkáte Krym. Mnoho věků uteklo, a nové kataklyzma otřásl Středomořím. Obří sopka explodovala a zničila velký ostrov. Znáte ho jako Santorini. Bohužel, opět to byla válka. Neobešlo se to bez lidí, ačkoli jim vládli Anunnaki z hory Sinaj. A tak byla zničena ilyrská civilizace, neboli země Mínós, jak se jí tehdy říkalo. Znáte to jako zánik mýnojské civilizace. Ale tajemství země Mínós, to je úplně jiný příběh...

Během výbuchu, který zničil Mínós, se budoucí Černé moře naplnilo černou energií z rezervoáru, který praskl pod jeho dnem. A jedovaté plyny v něm zničily vše živé. Až do vašich dnů tyto plyny existují v moři a na jeho dně. Živí vody Kavkazu a vy si ještě myslíte, že jsou léčivé... Tomuto plynu říkáte sirovodík. Je to vzduch pro černé draky a hady, ti ho dýchají, jen tvorům s černou energií je sirovodíková voda užitečná. V hlubinách Černého moře unikl z dutin Hádu, kam černé draky v nejstarších dobách zahrnali učitelé Hyperboreje.“

A vtom se jako na obrazovce ve světelném sloupci objevily záblesky ohně. Hoří starověká města jako na filmovém pásu, ruiny Knóssu, mýnojského hlavního města. Ty červené sloupy a malované sály...

A tady je Krym. Co to je? Stojí tu pyramidy... Ale zasypává je popel a zaplavují je deště přicházející z jihu. Katastrofa Mínósu dorazila až sem...

„Nediv se,“ ozvala se znovu Kelin, bohyně Kimmerijců. „Pyramidy postavili Himérové, kteří přišli z Hyperborey. Chránili tak zemi před pyramidou Atlantánů, s jejíž pomocí tito komunikovali s Nibiru a s jejíž pomocí stlačili zemské jádro. Až do vašich dnů tato pyramida rozsévá strach a smrt, ačkoli se nachází na dně oceánu. Těmto místům říkáte Bermudský trojúhelník.“

Nyní jsou pyramidy Himérů zasypány zeminou. I když nebyly postaveny v pravém slova smyslu. Podívej...“

A tu se „filmový pás“ rozjel znovu. Lidé národa Himéru mají v rukou podivné předměty podobné měděným válcům. Na dálku jimi míří na skály, a ze skal padá hornina jako ve fantasy filmu. Tyhle pyramidy prostě v horách vyřezali, a potom do nich stejným způsobem vysekali komunikační komory s jinými světy a nějaké další komory s podivnými zařízeními. Pravděpodobně na ochranu před Atlantány.

„Opět uplynula staletí a tisíciletí. Hyperborea klesla na dno zamrzlého oceánu, její národy se rozprchly po celé Zemi. V zemi Mínós začali žít Heléni - potomci Mínojců smíšení s Atlantány. Zemi Himéru přezdívali Tauridou. Ostatně, Himéru se do této doby smísili s uprchlíky ze země Baala či Vaala, kterou zničili Anunnaki a jejímž centrem byl vám známý Baalbek. Stalo se tak v době, kdy Anunnaki vložili do lůna Země své zlaté vejce - laboratoř pro vytváření nových, jim poslušných lidí (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní?).

Lidé ze země Baala či Vaala uctívali býka jako svého předka, vždyť sám Baal pocházel z býčí civilizace. Mnozí z těchto uprchlíků přišli k břehům moře, které nazýváte Černé. A skutečně se tak stalo kvůli jedovatým plynům na dně. Mnozí z nich se usadili v našich zemích. Himérové s nimi vytvořili rodiny, a tak vznikl nový národ - Taurové. Tak jim říkali Heléni. Taurus je totiž v jejich jazyce býk. Taurové jsou potomky lidí z Baalbeku a Kimmerijců. Bude to pro vás pochopitelnější. Nadále uctívali dolmeny, nu a pyramidy už, bohužel, byly zavaleny. Používají je pouze obyvatelé paralelního světlého světa, který se na Východě nazývá Šambalou, kam odešla duchovní Hyperborea, kam se dostala Taarie (viz téma: Odkud se vzala Tartárie) a stala se Bělovodím.

Taurové ještě znali tajemství dolmenů a používali je při svých cestách do jiných světů. Usadili se po celém pobřeží Černého moře. A potom do těchto zemí přišli Skythové neboli Skyviči - potomci Skivy - bratra Árjova. Ti také kdysi dávno vyšli z Hyperboreje, naší společné vlasti. Vyšli tenkrát, když umírala v ledu zamrzlého moře. Všichni jsme přišli ze stejné země a potom jsme se znovu setkali. Lidé se usadili, promíchali se, oddělili se na tisíce kilometrů a tisíce staletí a pak se zase setkali. Zdálo by se, co by měli sdílet? Ale oni na všechno zapomněli, zapomněli na svůj původ, a příbuzné, které na své cestě potkávali, považovali za cizince.

A změnilo se od té doby něco? Bratři opět bojují proti sobě, mapa světa se opět promíchá a předělá. Cožpak to mají bratři zapotřebí?

To je potřebné pro ty, kteří je staví proti sobě rukama kohokoli. V dávných dobách existovala vaše zapomenutá ‚bájná‘ Atlantida. Rukama Atlantánů Anunnaki konali své skutky a ničili národy, které si nepřáli. Podívejte se, kde je Atlantida nyní? Myslíte, že je na dně moře?

Starodávná, ano, ale, bohužel, se zrodila nová. Všichni ji znáte. Její ruce, vedené neviditelnými loutkovodiči od Anunnaki, se opět roztahují po celém světě. Opět visí nad územími Krymu a v jejich blízkosti, opět prolévají krev a opět vytvářejí lži kolem potomků Hyperborejců, Skythů, Kimmerijců, potomků Árja - Slovanů. Nová Atlantida se tyčí za Atlantickým oceánem. Ale dějiny se rády opakují... A jejich vlny smývají z povrchu zemského ty, kdo si představují svou velikost.“

Kelin se odmlčela a ohnivý sloup dál proudil do nebe plného hvězd a vzdálených souhvězdí...

Zapsala Valeria Kolcova 12.10.2014